

ritus ergo est qui vivificat ; caro autem non prodest quidquam. Verba quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, spiritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexisti spirituáliter? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnáliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

AD VESPERAS,

Antiphonæ et Psalmi ut in j. Vesperis Festi, pag. 9.

Capitulum. 1. Joann. 3.

Carissimi, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. *B.* Deo grátias.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit ;
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat ritui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio :
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

Amen.

℣. Cibavit illos ex adipi frumēti, allelúia.

℞. Et de petra, melle saturavit eos, allelúia.

Ad Magnif. Añã. Puer Sámuel.
 Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. l. e

MAGNIFICAT * ánima mea Dómi-
 num.

Et exultávit spíritus meus, * in
 Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies : * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio

suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Puer Sámuel ministrábat ante Deum coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat

in unitate Spiritus sancti Deus,
per omnia secula seculorum. *R.*
Amen.

*Deinde fit commem. de Octava,
Añã.* O sacrum convivium, in quo
Christus sumitur : recolitur me-
moria passionis ejus : mens im-
pletur gratia : et futurae gloriae
nobis pignus datur, alleluia.

V. Panem de caelo praestitisti
eis, alleluia. *R.* Omne delecta-
mentum in se habentem, alleluia.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui nobis sub Sacramen-
to mirabili, passionis tuae me-
moriã reliquisti : tribue quaesumus ;
ita nos Corporis et Sanguinis tui
sacra mysteria venerari, ut redemptio-
nis tuae fructum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitate Spiritus sancti
Deus, per omnia secula seculorum.
R. Amen.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et
cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino. *R.* Deo
gratias.

V. Fidelium animae per miseri-
cordiam Dei requiescant in pace.
R. Amen.

DOMINICA INFRA OCTAVAM.

*Omnia dicuntur de Octava prae-
ter sequentia.*

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum est in diebus illis
convenérunt Philisthim in
pugnam, et egressus est Israël
obviam Philisthim in praelium,
et castrametatus est juxta Lapi-
dem adjutorii. Porro Philisthim
venérunt in Aphec, et instruxé-
runt aciem contra Israël. Inito
autem certamine, terga vertit Is-
raël Philisthaeis : et caesa sunt in
illo certamine passim per agros,
quasi quatuor millia virorum. Et
reversus est populus ad castra :
dixeruntque majores natu de Is-

raël : Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim ? Afferámus ad nos de Silo arcam foederis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

R. Immolábit hœdum multítudo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázimos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázimos panes.

Lectio ij.

MISIT ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam foederis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum arca foederis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venisset Arca foederis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quæ-

nam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum ? Et cognovérunt quod arca Dómini venisset in castra.

R. Comedétis carnes, et saturabímmini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

Lectio iij.

TIMUERUNTQUE Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultátio heri et nudiustértius, væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímiū istórum ? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim : ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnávê-

runt ergo Philísthiim, et cæsus est Israël, et fugit unusquisque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et ceciderunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est : duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúde cibi illius usque ad montem Dei. **ŷ.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit in fortitúde cibi illius usque ad montem Dei. **G**lória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. Et ambulávit in fortitúde cibi illius usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.
Hom. 60. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

QUONIAM Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiá-

mur et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit : sed sensíbilibus quidem rebus, at ómnia intelligíbilis. Itidem et in baptísimate : per rem nempe sensíblem aquam, donum confértur : intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona : sed quóniam ánima corpóri consérta est, in sensíbilibus intelligíbilis tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére, ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmeré.

R. Coenántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et

ait: * Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum. *ŷ.* Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

IGITUR accédât nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos má nibus gestántes, agnum cum festinátione comedébant : te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figuram habébant ; tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre : nec enim parva pœna propónitur indígnisuméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indígnáris, et contra eos qui illum crucifixerunt : itaque consídera,

ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi et crucifigi : verum et semetípsum nobis commíscet ; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió nem. *ŷ.* Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratió nem.

Lectio vj.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem tali fruéntem sacrificio ? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem ? os quod igne spiritali replétur, linguam, quæ treméndo nimis ságuine rubéscit ?

Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio ságuine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénda: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet

in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 36. in Evang.

Hoc distáre, fratres charíssimi, inter delicias córporis et cordis solet: quod corporáles deliciae, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satiétatem vertunt. At contra, spirítales deliciae, cum non habéntur,

in fastidio sunt; cum vero habentur, in desiderio: tantoque a comedente amplius esuriuntur, quanto et ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus placet, experientia displicet; in istis appetitus vilis est, et experientia magis placet. In illis appetitus saturitatem, saturitas fastidium generat: in istis autem appetitus saturitatem, saturitas appetitum parit.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,
* In me manet, et ego in eo. **V.**
Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

AUGENT enim spirituales deliciae desiderium in mente, dum satiunt: quia quanto magis earum sapor percipitur, eo amplius cognoscitur quod avidius ametur: et idcirco non habitæ amā-

ri non possunt, quia earum sapor ignoratur. Quis enim amare valeat quod ignorat? Proinde Psalmista nos admonet, dicens: Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus. Ac si aperte dicat: Suavitatem ejus non cognoscitis, si hanc minime gustatis: sed cibum vitæ ex palato cordis tangite, ut probantes ejus dulcedinem, amare valeatis. Has autem homines delicias tunc amisit, cum in paradiso peccavit: extra exiit, cum os a cibo æternæ dulcedinis clausit.

R. Homo quidam fecit cenam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dicere invitatis, ut venirent: * Quia parata sunt omnia. **V.** Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. Quia parata sunt omnia. **G**loria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Quia parata sunt omnia.

Lectio ix.

UNDE nos quoque nati in hujus peregrinationis ærumna, huc

fastidiósi jam vénimus, nescimus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídi nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illius dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delicias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

AD LAUDES.

Antiphonæ et Psalmi sicut in die Festi, pag. 66.

Capitulum. 1. Joann. 3.

CARISSIMI, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. *R.* Deo grátias.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dextéram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem ;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

Y. Panem cœli dedit eis, allelúia. *R.* Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

Ad Benedictus, Añã. Homo quidam.

Canticum Zachariæ. *Luca 1.*

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctorum, * qui a sæculo sunt Prophetarum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * dáturum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssi-

mi vocáberis : * præíbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Añã. Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos : et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúia.

ŷ. Dóminus vobíscum.

B. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia

numquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **℣.** Amen.

Deinde fit commemoratio de Octava, Añã. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum, allelúia.

℣. Pòsuit fines tuos pacem, allelúia. **℣.** Et adipe fruménti sátiat te, allelúia.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue, quæsumus; ita nos Còrporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti

Deus, per omnia sæcula sæculorum. **℣.** Amen.

℣. Dóminus vobíscum. **℣.** Et cum spírítu tuo. **℣.** Benedicámus Dómino. **℣.** Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requièscent in pace. **℣.** Amen.

Ad Horas omnia dicuntur ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

AD PRIMAM.

Lectio brevis.

Capitulum. 1. Joann. 3.

FILIOLI mei, Non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritate. Tu autem, Dómine, miserere nobis. **℣.** Deo grátias.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. Joann. 3.

CARISSIMI, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. **℣.** Deo grátias.

℣. br. Panem cœli dedit eis, *